

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 221.

61de Møde.

Tirsdagen den 23de April.

(Forts.)

David (forts.) Det er netop ogsaa af den Grund, at jeg, naar intet mere Retfærdigt kan opnaaes, slutter mig til Forslaget af det ærede Medlem for Holbek Amts 3die D. (Gleerup), fordi man, idet man behandler det privilegerede Hartkorns Ciere mindre billigt end de selv — det er jeg overbevist om — end de selv efter deres Anskuelse mene, at de have et retfærdigt Kraw paa, og jeg tillader mig ogsaa at mene, at deres Anskuelse dog muligviis kunde deles af ikke saa ganske Faa i Landet, at den Afgjorelsesmaade, som Hartkornets Egalisation nu faaer, vilde være falden anderledes ud, isald den Classe, hvortil det privilegerede Hartkorns Ciere høre, kunde gjøre sin virkelige Mening paa Rigsdagen gjældende med den Bægt, som der tilkommer den, og som den tidligere har havt — fordi man, siger jeg, skal lade dem have, det Haab, som nu vel ikke har megen Betydning, men som dog engang i Tiden igjen kunde faae en større, at, naar de 3 pCts. Obligationer stige, skulle de have Fordelen deraf, thi enten vilde de da i deres Tanker besidde en større Formue eller virkelig komme dertil, idet de til en højere Priis folgte deres Obligationer til Andre, der da betalte den Rente, de have faaet, til højere Priiser. Thi man maa ikke glemme, at Erstatningen i alle Tilfælde skal betales med uopsigelige Obligationer, og derfor er det fra Statens Standpunkt ligegyldigt, om Obligationerne staae højere eller lavere, saalænge der ei kan være Spørgsmaal om Rentenedfattelse. Det er af disse Grunde, hvorfor jeg troer, at den foreslaaede Afgjorelsesmaade med 3 pCts. Obligationer fortjener Fortrin for Majoritetens Forslag. Cierne af det privilegerede Hartkorn behandles herved paa eens Maade, og, siondt

de Alle vilde faae mindre end efter Regjeringens Forslag, faaer dog den ene Classe et ikke ganske uforholdsmæssigt mindre Afdrag. Hvad Staten kommer til at udrede efter begge Forslag, er omtrent eens, da Størrelsen af Obligationernes Sum i alle Tilfælde kun kan betragtes som nominal, og Renten, som sagt, er eens, men efter det ene Forslag vilde blive retfærdigere fordeelt end efter det andet. Endelig kommer den Fordeel, som Tiden kunde medføre igjennem Obligationernes Stigen, dem tilgode; som nu maae betragtes som mindre billigt behandlede ved den hele Afgjorelsesmaade. Det er disse Grunde, jeg har, til at foretrække det Forslag, som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 3die District (Gleerup) har foreslået, for Majoritetens.

Jeg vender mig nu til det almindelige Princip for denne Sag, men skal indskrænke mig til faa Bemærkninger, da jeg meget vel føler, at man ikke kan have megen Lyft til paa Sagens nærværende Stadium at høre paa almindelige Betragtninger; men der er blevet fremført saa Meget, der opfordrer til Modsigelse, og som man ikke burde lade staae uimodsagt, at jeg idetmindste troer at burde gjøre opmærksom paa nogle af disse Anskuelseres Urigtighed, hvorved det ogsaa vil blive klarere, hvorfor jeg ikke i det Hele kan slutte mig til noget af de Endringsforslag, som ere stillede. Jeg kan fra mit Standpunkt ikke erkende Andet end, at den hele Sag, saaledes som man vil have den ordnet, et andet end et Compromis, saaledes som jeg tidligere har sagt det. Naar man nu har paaberaabt sig, at man ikke skulde gaae ind paa at give de Vedkommende Erstatning i Obligationer, men at den skulde bestaae i visse Mars aftagende, synkende Stattemoderation, saa maa jeg for det Første bemærke, hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2det District (Tscherning) allerede har gjort opmærksom paa, at en saa-